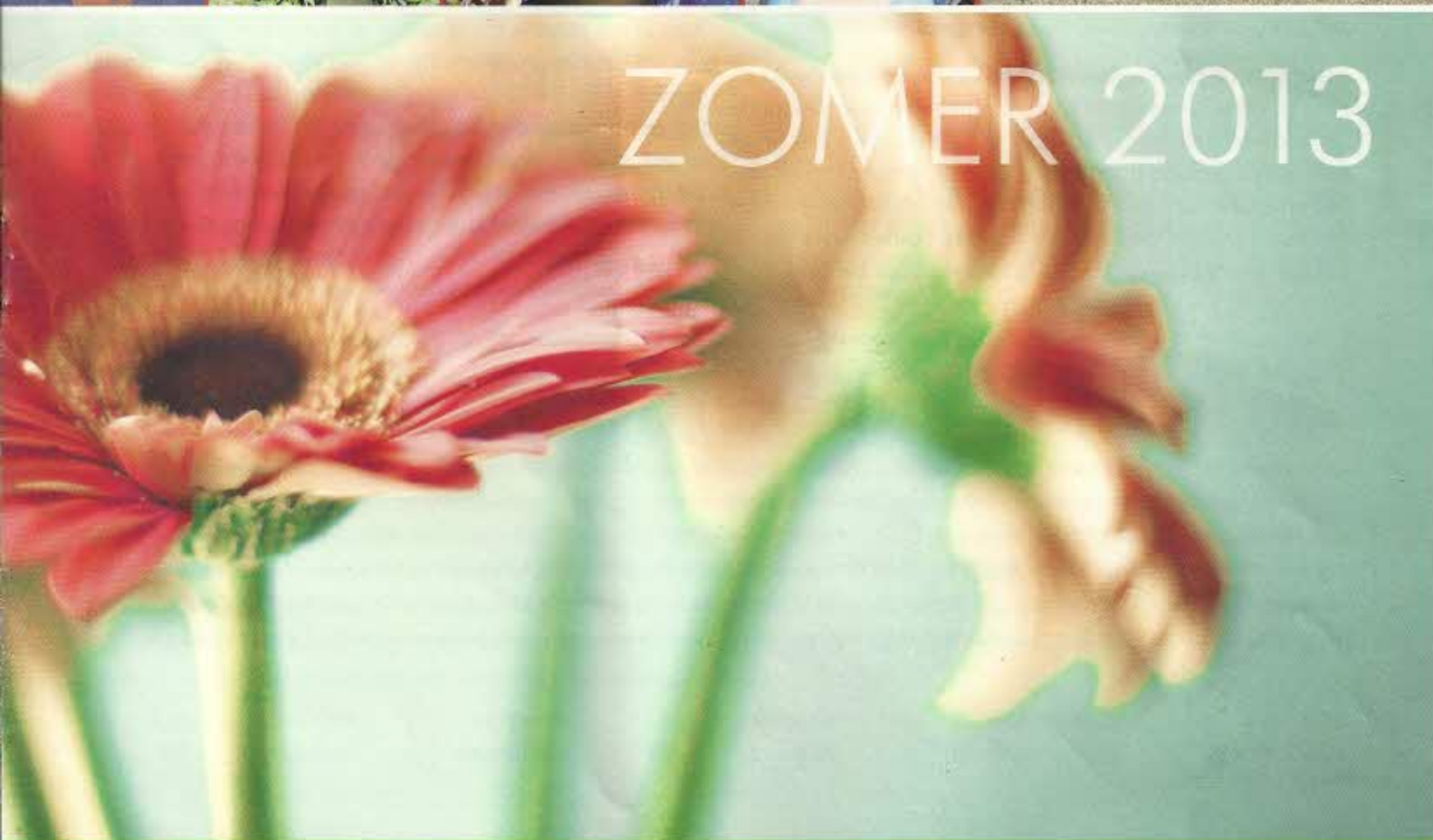

ZILVER BLAD

<i>Het glazen plafond</i>	2
<i>Groene (senioren-)vingers</i>	3
<i>(Hoe lang) rijden we nog gratis?</i>	4
<i>Zware ziekenhuiskosten? Een oproep!</i>	4
<i>Publiek groen, een weldaad voor ouderen</i>	5
<i>Inkomensgarantie zal ouderen niet uit armoede halen</i>	5
<i>We vieren 10 jaar GroenPlus</i>	6
<i>Oei, de trein zit vol!</i>	7
<i>Bedankt, Violette</i>	7
<i>De trein is altijd een beetje... jewel!</i>	8

ZOMER 2013

EDITORIAAL

Wanneer je dit leest is het (hopelijk) eindelijk zomer. Een periode van licht en warmte waarin je naar hartenlust plannen kan maken. Op stap kan gaan – al dan niet met GroenPlus- en volop van het buitenleven kan genieten. Een van die geneugten blijft in de tuin of in de serre werken. Groene vingers zitten er uiteraard ook bij GroenPlus. Redactielid Joris Willaert geeft aan hoe het ook kleinschalig en seniorenmaat kan.

In dit zomernummer staan we ook even stil bij 'afcheid nemen', de betaalpas van De Lijn die (helaas) in de lucht hangt en 10 jaar (jaja!) GroenPlus, wat we in het najaar gaan vieren.

— DE REDACTIE

Het glazen plafond

[VROUWENTRIBUNE]

Aan twee Nederlandse topvrouwen, te gast in het VPRO-programma 'Zomergasten' (2012), vond Jan Leysen het nodig om naar hun "Nachwuchs" te vragen. De ene "grote" dame was over de landsgrenzen befaamd en werd onderscheiden met de légion d'honneur. Ze bleek kinderloos. De andere, biografe van koningin Juliana en professor geschiedenis, had zich exclusief aan de wetenschap gewijd en vond 'dat men een kind niet in bibliotheken kon opvoeden'.

Bij ons worden Marianne Thijssen, Annemie Neyts en Lea Thijs met de regelmaat van een klok met hun keuze voor kinderloosheid geconfronteerd. Regisseur Else Somers komt onomwonden voor die keuze uit. Ze zegt: "Op mijn 26ste was het duidelijk: ik wou geen kinderen, ik wou films maken".

Maar door de band willen vrouwen van nu ongehinderd carrière en gezin combineren en toch doorstoten naar de top. De lat wordt alsmaar hoger gelegd. Dat heet dan met een beeld 'het glazen plafond doorbreken'. Februari dit jaar vierden we het emeritaat van mijn schoonbroer: een ideale gelegenheid om met een paar "gewone" (de hoogste academische graad) hoogleraren van gedachten te wisselen. Door de tafelschik-

king kwam ik tegenover een Duits hoogleraar terecht. Als tsunami-specialist bleek hij op alle kusten van de wereld thuis en een bewust vrijgezel te zijn. Zijn tafelgenote, gewoon hoogleraar en geëerd lid van de Academie, had in Afrika tropische ziekten bestudeerd en daar gewoond. Ook zij bleek vrijgezel. Tot zover werd het mij duidelijk dat topfuncties moeilijk verenigbaar zijn met kinderen. Een derde disgenoot en professor zag nog een andere hinderpaal. Volgens hem doctoreren heel wat vrouwen in zijn departement, maar dan botsen ze op de hoge publicatiedruk en de té talrijke commissies. Vandaar dat er zo weinig vrouwelijke hoogleraren zijn. Enkele weken later stond de academische wereld in rep en roer. Een jonge beloftevolle wetenschapper was onder de druk bezweken en had "papers" vervalst. Niet de kinderen, maar het systeem kwam onder vuur te liggen.

Met al dat bleef ik me afvragen of quota een antwoord zijn op het gender-probleem. Op 15 mei kwam een overtuigend bewijs: Anne De Paepe werd als allereerste vrouw benoemd tot rector van de Gentse universiteit. Ze is 57 en staat aan het hoofd van het departement genetica. De raad van bestuur heeft hier wel een signaal willen geven door voor een vrouw te kiezen. So what? Het werd tijd na honderd jaar feminisme!

— LENA BURM

Zin in een kopbrekertje?

In elk van de 10 hiernavolgende woorden, waarbij de letters alfabetisch gerangschikt zijn, zit de naam van een dier verscholen. Bedoeling is dat je er de dieren uithaalt en vervolgens het woord met de overblijvende letters vervolledigt. De beginletter van ieder woord staat in vetjes. Met een koffietje, een pintje of een 'druppelke' erbij ben je vast voor een tijdje zoet. Mail je oplossing – ook als je niet alle woorden vindt – samen met je naam en adres door naar joris.willaert@telenet.be, of noteer de 10 woorden op een briefje dat je verzendt naar GroenPlus Prijskamp, p/a Walter Decoene, H. De Braekeleerlaan 47A, 2630 Aartselaar. Een onschuldige hand zal dan uit de goede antwoorden kiezen om aan de gelukkige winnaar een attentie te bezorgen. Je hebt hiervoor de tijd t.e.m. 31 juli.

egiklopv
aaakkmortt

adehlnnos
aadeelnmnopr

aaadeknttw
aagisvz

deegijkl
eecilmmou

eeillmzu
eeknorsy

Groene (senioren-) vingers

Of er op TV meer kookprogramma's zijn dan tuingidsen op de Boeken-beurs heeft geen belang. Op beide plaatsen wordt er weliswaar gedictieerd 'hoe het moet', maar vrij als we ons voelen, kunnen we ook onze eigen creativiteit gebruiken en zelf originele trucjes verzinnen die het leven mooi kunnen maken. Daarom laten we onze tuingids in het rek en gaan zelf aan de slag.

Probeer het eens in bloempotten

Tijdens een vroeg lentewandelingetje een paar jaar geleden vond ik, op de dag van de groot huisvuilophaling, enkele bloempotten. Ze waren zo groot als een gewone emmer. Thuis lagen er vijf kleine verrimpelde oude patatjes die normaal als eindbe-

stemming de composthoop zouden leren kennen. Ik kreeg een ingeving. Die potten vulde ik met goede aarde en compost en daarin verdwenen de patatjes zo'n twintig cm diep. Dat werden mooie grote groene planten, waarop prachtige gepanacheerde bloemetjes tevoorschijn kwamen. Het zoveelste natuurwonder geschiedde en begin zomer oogstte ik exact 6,600 kg smake-lijke patatjes. Onmiddellijk hierna en na toevoeging van een weinig kunstmest, legde ik mooi in het midden en in een rondje 15 boterboontjes. Deze oogst bracht ons gedrieën - nee, wij zijn geen triootje! - 4 royale porties op. Het verhaal is nu nog niet ten einde, want nadien gingen die potten in de kas (serre) met als resultaat een massa aan lekkere kervel.

'Twee vliegen slaan in één slag' is een gekende Vlaamse uitdrukking; maar wij hebben hier geen twee, maar drie vliegen in één slag geslagen. Zeker proberen, ook al heb je geen moestuin. Een zonnig plekje, een beetje werk, wat geduld en veel geluk..

Bloembakken, als handig hulpje

Bloembakken vind je in alle afmetingen, gemaakt uit diverse materialen en met een variabel kleurenpalet. Mijn voorkeur gaat naar de rode uit gebakken klei, maar die zijn vrij zwaar en duur, reden om er zorg voor te dragen. In de winter durven die kapotvriezen, dus best ergens binnen bewaren. Vullen met planten en bloemen kan je laten doen door de plaatselijke bloemist, maar dat kan je ook zelf. De planten groeien wel eens uit tot afmetingen die je niet had verwacht. Dat wordt dan snoeien en dat is niet leuk voor die plant en de natuur. Als de natuur kon praten, zou ze dan vragen 'of ze misschien haar best niet meer moet doen?'. We kunnen planten ook verwijderen en/of ze een andere locatie toewijzen.

Vorig seizoen heb ik al mijn planten en bloemen in plastic potten geplant en die potten netjes naast mekaar, per 3 in bakken van 60 cm, neergepoot. Door die beperkte groei-omgeving wordt de ontwikkeling van de plant iets minder royaal, maar nog ruim vol-doende om er plezier aan te beleven, op voorwaarde dat er regelmatig wordt bij gemest. De ruimte tussen de potten wordt aangevuld met tuingrond, maar je kan hiervoor ook kiezelsteentjes of keitjes gebruiken. (Groen blad, bloemencoloriet, rode bloembak, witte keitjes, zalig om bekijken!) Wil je nu een plant vervangen, dan haal je gewoon die pot uit de bloembak en plaatst er een ander in. De bodem van de bak bedek je met voedzame tuingrond, maar je kan ook vilt gebruiken, zelfs opgevouwen kranten (gedrukt met plantaardige inkt!) zijn prima. Leg geen plastic op de bodem, want er moet voldoende drainage zijn. Als je ieder potje in een nog iets groter potje plaatst, is later het verwijderen en vervangen van dat binnenste potje vrij eenvoudig.

Zo, dat was het. We gaan er geen rubriek van maken, maar probeer het eens uit. En vertel ons hoe het afgelopen is met je eigen experiment. We staan altijd open voor andere, milieuvriendelijke ideeetjes.

— JORIS WILLAERT

(Hoe lang) rijden we nog gratis?

De eventuele invoering van een betaalpas voor 65+, om ermee te bussen en te trampen, blijft de gemeederen beroeren. Ook binnen GroenPlus.

Velen schrokken zich één hoedje toen ze vernamen dat Groen de Vlaamse regering zijn zegen gaf om bus en tram van De Lijn, middels een pas, door senioren te laten betalen. Zo'n pas zou € 60 gaan kosten.

Argumenten pro hierbij waren: 'niets is gratis' en 'er zijn bejaarden die dat gemakkelijk kunnen betalen'. De Vlaamse Ouderenraad heeft hiermee ingestemd. Er kan bespaard worden, maar de sociale functie van het openbaar vervoer mag niet uit het oog verloren worden. En aan wie dat financieel aankan mag een kleine inspanning gevraagd worden. Een meerderheid binnen GroenPlus zag dat evenwel anders. In de Vlaamse Ouderenraad was er geen 'pro', noch van GroenPlus, noch van de socialisten.

Binnen de groep van ouderen zijn er inderdaad 'welgestelden' die makkelijk € 60 kunnen ophoesten, maar in het algemeen zijn senioren minder rijk dan medioren. Ze worden bovendien eerder vroeg dan laat geconfronteerd met hoge medische en andere verblijfskosten. Sommigen willen ook nog wat sparen voor hun (klein)kinderen...

De Lijn haalt naar eigen zeggen slechts 15% van haar onkosten bij de gebruikers. De voorgestelde maatregel zou dat opkrikken naar... 15,5%. Van een 'effect' gesproken!

Om de maatregel af te zwakken, zou er volgens Groen een vrijstelling moeten komen voor minder goeden. Maar waar ligt

dan de grens? Die is, gezien de extra levenskosten, moeilijk te trekken. En wie moet dit controleren, het OCMW? Dan gaat aan de vrijstelling ook een bezoek aan deze instelling vooraf. Voor velen een psychologische stap te ver.

Daarom zijn de meeste GroenPlusers voorstanders van gratis tram en bus voor iedereen. Door 65+ te treffen met een betaalkaart is naar mijn mening de trend ingezet naar verdere kostendekking. Maar komt dit ook het tram- en busgebruik ten goede?

Wie zijn oor te luisteren legt, hoort bij ouderen niet zelden de opmerking: *'Als ik de tram of de bus moet betalen, neem ik terug de auto.'* Een begrijpelijke reactie. Maar de financiële drempel zal ook meer ouderen thuis houden. Meer kans om te vereenzamen, want minder sociale contacten...

Onlangs stelde Groen dat inkomens boven € 1.000.000 zwaarder belast moeten worden. Dat zou –in tegenstelling met de betaalpas voor senioren– wel veel geld opbrengen. Een deeltje ervan zou kunnen volstaan om De Lijn voor ouderen gratis te houden.

Aan de dienstverlening van De Lijn zit overigens ook een kwalitatief plaatje. Met de trein reis je vlug en comfortabel, wat over de te koude of te warme bus (die niet altijd komt opdagen) niet kan gezegd worden. Ouderen laten betalen voor kwalitatief mindere dienstverlening, het heeft iets tegennaaturlijks.

— FRANS COENEN

Zwarte ziekenhuiskosten? Een oproep!

Stel: je wordt opgenomen voor een heelkundige ingreep. Op zichzelf al geen prettige gebeurtenis, maar wat als de behandelende arts je voor de 'keuze' (?) stelt: ofwel door een collega geopereerd worden, ofwel door hemzelf. Maar dan hoort er wel een (zwart) enveloppe bij met 200 of meer euro's.

Laten we wel wezen: het is geen dagdagelijks feit, maar het komt helaas veel meer voor dan je zou vermoeden. Het is onwettig, maar waar haal je verhaal tegen dit soort afzetterij? Als je wordt opgenomen ontvang je weliswaar een brochure met je rechten als patiënt. Maar als puntje bij paaltje komt, klinkt het *'Sorry, maar dit is eventjes niet van toepassing'*.

GroenPlus wil rond deze onwettige praktijken materiaal verzamelen, om er een parlementair initiatief mee te stofferen. We doen dus een oproep aan onze lezer(es)s(en) om concrete ervaringen met ten onrechte betaalde supplementen mee te delen. Beperk je tot de gegevens die ter zake doen en houd het bondig. Wijzelf verzekeren je volledige discretie.

Reageer

walter.decoene@telenet.be • H.De Braekeleerlaan 47A • 2630 Aartselaar

Publiek groen, een weldaad voor ouderen

GroenPlus besteedde er al aandacht aan, voor een paar jaar. Maar in een wereld die opwarmt blijft het actueel: een groene omgeving is een weldaad voor iedereen, maar zeker voor ouderen. Onderzoek heeft het aangetoond en we vinden het zinnig de nieuw verkozen gemeente-besturen er nog eens op te wijzen. Hugo Van Dienderen wou er het volgende over kwijt.

Niet alle senioren zijn wereldreizigers. Heel veel ouderen zijn aangewezen op hun directe omgeving voor wat rust en ontspanning. Buurtgebonden groen is dus heel belangrijk.

Is de weldoende invloed van groen al van oudsher bekend, of werd er pas nu onderzoek naar gedaan?

Vroeger bestond tussen mens en natuur een grote verbondenheid, maar die is door het leven in de stad weggevallen. Het z.g. 'Vitamine-G onderzoek' in Nederland heeft intussen aangetoond hoe groot de invloed is van onze leefomgeving. In 80 sterk verschillende buurten werden meer dan 1.600 mensen ondervraagd. Bleek dat er in een groene omgeving veel minder sprake was van stress, diabetes en duizeligheid en dat

de huisarts ook veel minder werd bezocht. Uiteraard is de kwaliteit van het groen mee bepalend. Een paar schrale struiken wegen zeker niet op tegen parkje met wat bomen.

Is er verder nog onderzoek verricht?

Ja zeker. Ook in Nederland heeft men mensen met en zonder volkstuintje ondervraagd. Volkstuintjes kwamen er in de 19de eeuw, toen nogal wat volk van het platteland naar de stad verhuisde. Die mensen waren gewoon hun eigen groenten te kweken en de volkstuintjes boden hen daar de kans toe. Welnu, het werken in zo'n tuintje blijkt nu gezondheidsbevorderend te zijn voor ouderen. Ouderen met een volkstuintje vertoonden veel minder gezondheidsklachten dan leeftijdsgenoten zonder tuintje.

Door te werken in zo'n tuintje blijven ouderen in beweging en hebben ze ook meer sociaal contact, wat dan weer vereenzaming voorkomt. Minder gezondheidsklachten betekent ook minder doktersbezoek en dat's goed voor de sociale zekerheid.

Hoe kunnen lokale besturen een steentje bijdragen?

Door restruimten voor zo'n tuintjes te reserveren. Een mooi voorbeeld is de Biodroom op Antwerpen-Linkeroever. Die dacht het bestuur te sluiten, maar in de onderhandelingen konden we bedingen dat het experiment wordt voortgezet en er verder biologisch kan getuind worden. Dit is een van de vormen van stadslandbouw die meer aandacht en kansen verdient.

Maar je kan ook zelf het initiatief nemen, door een plantbak te plaatsen op je terras, of potten op je vensterbank. VELT zette hieromtrent een project op.

En voor een praktisch voorbeeld verwijzen we naar 'Groene (senioren)vingers', op pagina 3.

— WALTER DECOENE

Inkomensgarantie zal ouderen niet uit armoede halen

De ministerraad heeft ingestemd met het voorstel van Pensioenminister De Croo (Open VLD), over de hervorming van de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO). Groen kamerlid De Vriendt reageert: 'De regering maakt de IGO strenger en helpt ouderen niet uit de armoede. Bovendien wordt de achterstand in de toekenning van de IGO niet voldoende aangepakt. Dit is niet de hervorming waarop de gepensioneerden hadden gehoopt.'

De Belgische situatie is schrijnend: 1 op 5 gepensioneerden leeft vandaag onder de armoedegrens. Slechts 6 landen van de 27 EU-lidstaten hebben een hoger armoedecijfer dan België. Het bedrag van € 991 voor een alleenstaande ligt onder de armoedegrens. De gemiddelde dagprijs in een rusthuis in Vlaanderen bedraagt momenteel € 1.440 per maand. Daar komt nog de persoonlijke toeslag bij. 'Groen wil de IGO optrekken boven de armoedegrens en een hervorming die ook de grote knelpunten aanpakt.'

Er is een onaanvaardbare achterstand in het onderzoek of een gepensioneerde recht heeft op IGO. Voor wie ouder is dan 65 wordt een retroactief onderzoek uitgevoerd, maar dat gaat tergend langzaam. De regering formuleert in deze hervorming ook geen enkele concrete doelstelling. 'Veel ouderen wachten op een antwoord. Groen vraagt aan Minister De Croo om deze ouderen binnen het jaar een antwoord te bezorgen. Om de armoede bij ouderen (zeker bij 70+) terug te dringen, moet dit een prioriteit zijn.'

Maar de hervorming heeft ook positieve facetten. Zo is er geen verlaging van de IGO wanneer men wordt opgenomen in een rusthuis en bestaat er een gedeeltelijke vrijstelling voor beroepsinkomsten.

(overgenomen uit 'Sociaal')

We vieren 10 jaar GroenPlus op 25 oktober!

10 oktober 2003 kwamen zo'n 70 ouderen van Groen bijeen in Chapo, het Groene Huis in Berchem. GroenPlus was geboren. 10 jaar later hebben we een stevige werking in de meeste provincies. Zopas besloten we ons ook in te schakelen in de regionale structuur die de partij aan het opbouwen is. Die 10 jaar mogen gevierd worden.

In Borgerhout, waar Agalev ontstaan is en waar nu een progressief bestuur aan de macht is, met stevige inbreng van Groen. De viering vindt plaats in een school die jongeren kansen geeft die elders niet aan hun trekken komen. Het gaat om het CDO-TNA, Prins Leopoldstraat 51.

En dat de betrokken jongeren wat kunnen, zullen ze terplekke bewijzen. Zij verzorgen voor ons een feestmaaltijd in buffetvorm. Voordien hebben we **sofagesprekjes** met:

- **Luc Lamote**, over 'zijn' school
- **Dirk Holemans**, over ouderen als bondgenoten voor het lange termijndenken van Oikos
- **Marjet Van Puymbroeck** (92), destijds onze eerste groene senator. Hoe kijkt zij naar de huidige generatie groene woordvoerders?
- **Jul Geeroms**, voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad. Heeft hij suggesties voor het ouderenprogramma van Groen?
- Met een fotomontage blikken we terug op 10 jaar actief GroenPlus.
- **Gyde Knebusch** zorgt voor een vleugje feestelijke harpmuziek.
- En wat hebben **Groen** en **Ecolo** in petto voor de ouderen? **Isabelle Durant**, Europees Parlements lid voor Ecolo en Groenvoorzitter **Wouter Vanbesien** vertellen het ons.

Na het feestmaal wandelen we met districtburgemeester **Marij Preneel** en haar groene collega's en bekijken en vernemen we meer over groene realisaties, plannen en uitdagingen in Borgerhout. Mensen die slechter te been zijn, krijgen een fotomontage over Groen in Borgerhout.

De festiviteiten eindigen met een receptie in het statige Borgerhoutse districtshuis.

Noteer 25 oktober 2013, van 10 tot 17h, alvast in je agenda!

ijdelheid

*Een knoestige eik uit Laarne
die stond daar niet gaarne.*

*Hij dacht:
Zo'n pracht
verdient meer aandacht.*

*Hij verhuisde naar 't stad
diep in de nacht
wat niemand had verwacht.*

*Helaas, in 't stad
hielden ze wel van zijn pracht,
maar niet van 't vergaren
van zijn blaren.*

*Hij werd geknot
en zonder zijn pracht
stierf hij,
diep in de nacht.*

— JORIS

GROEN PLUS

Impuls van een GroenPlusser

Als ouder wil ik me naar lichaam en geest zo lang mogelijk goed voelen. Want wie zich goed in zijn vel voelt, blijft meestal ook langer gezond. En omgekeerd.

In mijn omgeving wil ik andere creatieve, maatschappijbetrokken senioren ontmoeten, die hun kennis en wijsheid willen delen, zodat we samen een of ander zinvol project kunnen opzetten. Als dat ook nog onze buurt of gemeente ten goede komt, is dat mooi meegenomen.

Wanneer ik fysiek niet meer, of nog maar moeilijk 'uit mijn kot kan komen', wil ik beroep kunnen doen op betaalbare ondersteuning, zodat ik zolang mogelijk mijn zelfstandigheid kan bewaren. Ook dan wil ik verbonden blijven met mijn omgeving. Het internet lijkt me daarbij een geschikt hulpmiddel om vereenzaming tegen te gaan.

Oei, de trein zit vol!

GroenPlus Antwerpen meende er goed aan te doen ook eens een dag aan 'Mobiliteit' te wijden. Locatie werd Mechelen, waar dit thema tot de nieuwe bevoegdheid van schepen Marina De Bie behoort.

In de voormiddag toerden 11 dapperen rond in (de omgeving van) Mechelen. Ze bekeken er terplekke mobiliteit en immobieliteit. Paule Dierens leverde tekst en uitleg.

's Namiddags was er een debat voorzien met een panel bestaande uit Danny Smagghe (Touring), Eva van Eeno (Fietzersbond), Stefan Stijnen (Trein-Tram-Bus) en ex-Groene Fietser Fons Mees (Vlaamse

Veerdienst). De pronostiek was dat Smagghe serieus weerwerk zou krijgen van zijn 3 tegenspelers, maar dat viel al bij al een beetje tegen. De verdediger van autominnend Vlaanderen verraste aangenaam door een eind mee te gaan in de groene bezorgdheid inzake mobiliteit. Of was dit maar schijn? Smagghe toonde zich zelfs voorstander van de doelstelling 'dring het autoverkeer zoveel mogelijk terug', dit door de invoering van een slimme km-heffing -je betaalt per gereden km- en door een beperking van het aantal firmawagens. Stijn Stijnen deed dan weer de wenkbrauwen fronsen met: 'Er kan geen volk meer bij op de trein. Als we daaraan willen verhelpen, zijn er extra treinen nodig en dat kost de NMBS zeer veel!' (Waarschijnlijk meende hij dat die nieuwe treinen niet zouden vol geraken en dus hun kosten niet zouden inlossen.)

Overheid kan veel meer doen

Even later klonk het dan weer verrassend: 'Er zit meer volk op de bus, maar dat zijn bijna allemaal voormalige voetgangers en fietsers, geen automobilisten'. Roerende eensgezindheid was er over een overheid die veel meer kan doen dan wat ze tot nu toe presteert. Via een aangepaste ruimtelijke ordening, een betere dienstverlening door De Lijn (vooral ten noorden van Antwerpen!) en een groen lichtregeling voor rijdende trams, die nu gemiddeld slechts 11 km/uur halen! Een aantal vernieuwende initiatieven zoals: veilige fietswegen langsheen alle grote N-wegen, een verhuursysteem voor elektrische fietsen en scooters, fietstaxi's in de grote steden en (snel)boten op kanalen en brede rivieren zonder sluizen, stuiten op onverschilligheid bij de overheid. 'Crevits zet fietssnelwegen bovenaan agenda', titelde 'Metro' een tijdje geleden. Klinkt hoopvol, maar wordt het iets meer dan een loze belofte? Ook voor anders validen bestaat er veel te weinig interesse. Een voorbeeldje: in station Mechelen worden rolstoelgebruikers met een goederenlift naar het perron gebracht...

— FRANS COENEN

Bedankt, Violette!

Vanuit haar functie als ambtenaar bevoegd voor ruimtelijke ordening had Violette Vansteelandt een groene visie ontwikkeld. Na haar pensionering koos ze uitdrukkelijk voor Groen. Ik leerde haar kennen, toen ze een namiddag voor senioren organiseerde in Oostende. Violette bleek heel geïnteresseerd in een groene seniorenwerking. Die groter wordende groep moest meer beluisterd worden, vond ze. Vroeger had ze zich erg ingezet in de feministische beweging, omdat vrouwen ook maatschappelijk te weinig aan hun trekken kwamen.

Violette begon naar de nationale bestuursvergaderingen van GroenPlus te komen en richtte met de hulp van vormingsverantwoordelijke Bert Weyts GroenPlus West-Vlaanderen op. Het

werd een van onze stevigste provinciale kernen.

Organiseren kon Violette als de beste. Zo organiseerde ze voor GroenPlus nationaal de viering van onze 5de verjaardag, in 2008, in Brugge.

Als ambtenaar had Violette ervaring opgedaan met het uitgeven van allerhande publicaties. In 2009 beslisten we een eigen Zilverblad uit te geven. Violette werd de eerste eindredacteur. Ook dat pakte ze heel efficiënt aan. Tot voor kort werd het Zilverblad samen met Ecozine verzonden. Als er vertragingen waren, was dat jammer genoeg te wijten aan Ecozine. Violette liet haar redactie, de lay-out en de drukker stipt werk afleveren. Onder haar impuls werd ook beslist om het Zilverblad apart te verzenden,

zodat het op tijd bij de mensen zou toekomen.

Als GroenPlus nationaal een stevige organisatie is geworden, is dat voor een flink stuk aan Violette toe te schrijven. Nu zij daar, om gezondheidsredenen, niet meer kan voor instaan, dank ik haar voor de vriendschap en voor haar niet aflatende inzet.

— HUGO VAN DIENDEREN,
Voorzitter GroenPlus

Een Zilverblad zonder dames... dat kan toch niet!

Heel eventjes was de redactie van ons Zilverblad een toonbeeld van gendergelijkheid. Drie dames: Violette Vansteelandt, Hilde Masuy en Lena Burm, en drie heren: Hugo Van Dienderen, Walter Decoene en Frans Coenen zorgden voor pittige gedachtewisselingen en gerichte teksten. Recent kwam Joris Willaert het team versterken. Maar sinds mei zitten we plots zonder dames. Violette viel jammer genoeg uit door ziekte, Hilde kon haar medewerking niet verder verzekeren en Lena zorgt in de toekomst nog wel voor een kruidige Vrouwen-tribune, maar zakt niet meer af naar Berchem, voor de redactie. We willen er geen mannenclubje van maken en zeggen daarom duidelijk: 'Een Zilverblad zonder dames... dat kan toch niet!'

Wie springt ons bij om het Zilverblad verder vrouwvriendelijk te houden?

Meld je bij eindredacteur
walter.decoene@telenet.be,
0487/68.29.45, of bij
hugo.van.dienderen@telenet.be,
0495/52.37.69.

COLOFON

Zilverblad is een uitgave van GroenPlus en verschijnt 4x per jaar; in maart, juni, september, december. Gedrukt op cyclusPrint, papier van 100% gerecycleerde vezels.

Verantwoordelijke uitgever:

Hugo Van Dienderen, Wapenstraat 2 bus 2, 2000 Antwerpen

Eindredactie: Walter Decoene

Werkten mee aan dit nummer: Lena Burm, Joris Willaert, Frans Coenen, Hugo Van Dienderen, Walter Decoene

Redactieraad: Hugo Van Dienderen, Walter Decoene, Frans Coenen, Joris Willaert

Foto's: Walter Decoene, Jan Verhaert, Shutterstock
Lay-out: Beeldburo | **Drukkerij:** Druk in de weer

LID WORDEN?

De leden van Groen die 55+ zijn, worden automatisch bij GroenPlus gerekend en ontvangen Eco-zine en ook dit Zilverblad. Lid van Groen kan je best worden via de website van Groen. Je vult het formulier in dat je vindt op <http://goo.gl/VdYJ6> en je stort €10 op rekening van Groen BE47 0010 9836 8180.

De trein is altijd een beetje... jewel!

'Voie numéro 2', zei de loketbediende. Hij schoof me het ticket toe zonder op te kijken. Gedreven door vernieuwd vertrouwen in wat vroeger 'de ijzeren weg' heette, spoedde ik me naar spoor 2. De voorbij 24 uur waren dan ook allesbehalve vlekkeloos verlopen.

Het begon allemaal erg hoopvol, met de viering van 20 jaar Ecolo Ittre. Ik had me in de vooravond aangemeld in het heuvelende Waals-Brabantse dorpje. Er liep nog een debat over de G1000 van Congo-auteur Van Reybrouck.

Niet direct iets wat ik met een feestviering associeerde, maar bij onze Franstalige vrienden gaan vieren en discussiëren nu eenmaal hand in hand.

Maar keren we terug naar perron 2, waar een stelletje zwarte medemensen druk stond te doen. Even later stopte er inderdaad een trein en ik zocht me een rustig coupé uit. Genietend van de lentezon en het frisgroene landschap schoven de stations van Braine-le-Comte en Ecaussinnes aan mijn dromend oog voorbij. Wanneer ook La Louvière als volgende stop werd aangekondigd, drong het tot me door dat er iets loos was. Ik pakte vliegensvlug mijn spullen en mengde me onder de passagiers op het perron. Verdorie, dat was nu de tweede maal dat de Spoorwegen me liggen hadden.

Terug naar Ittre, waar na het debat over de G1000 dan toch het feestgedruis losbrak. Een sextet overjaarse toeters blies er plotsklaps de nodige jool in en in geen tijd voelde ik mezelf meegesleurd in een bevrijdende farandole. Toen ik even later met mijn Waalse vriend Paul aan een pint stond te lurken, informeerde die vooruitziend 'hoe ik die avond naar Antwerpen dacht terug te keren'. Ik vertrouwde hem toe dat ik mijn retourtje Tubize-Antwerpen al op zak had. 'Je kan beter vanuit Nivelles terugreizen', klonk het, 'ik breng je er wel heen'. Ik stond er niet verder bij stil en schoof mee aan tafel voor een lekkere spie groentetaart en wat smeuge lokale kazen. Er volgde nog een powerpoint met 20 jaar groene ups and downs. En ook de toeterende oude knarren deden hun best om er de sfeer in te houden. Een dansje zat er evenwel niet in, want '20 ans Ecolo Ittre', het moest al bij al toch een beetje een decente viering blijven.

Ik keek op mijn uurwerk en merkte dat kwart voor elf in de buurt kwam. Een knipoog naar Paul en we zaten in de wagen. Het werd een helse rit, want Nivelles bleek verder afgelegen dan Tubize. Wat me bij aankomst direct opviel, was dat het station er verdacht stil bij lag. Volgens het uurrooster had ik nog 4' om me naar perron 2 te begeven. De stationsklok tikte onverstoord verder, maar boven de sporen bleef het duister en stil. Had ik me verkeken op het uurrooster, of was de laatste naar Brussel gewoon afgeschafte? Wat er ook van zij, mijn Waals-Brabantse demarche eindigde met een nachtje gratis logies in een Waals-Brabantse kinderkamer.

En zo belandde ik die hoopgevende zondagmorgen, na dat ritje richting Mons, toch terug op het juiste spoor. De trein, het is, jewel, nog altijd een stukje avontuur!

— WOUT